

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători - Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Rufandă Eugeniu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, în cauza penală în privința lui

Rufandă Eugeniu Ștefan,

născut la 03 decembrie 1982, originar și domiciliat în r-nul Hîncești, s. Sărata - Galbenă.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 19 decembrie 2012 - pînă la 28 august 2013 (instanța de fond);

2. de la 21 octombrie 2013 - pînă la 06 februarie 2014 (instanța de apel);

3. de la 18 iunie 2014 - pînă la 23 iulie 2014 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 28 august 2013, Rufandă Eugeniu a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune.

2. De către organul de urmărire penală, Rufandă Eugeniu, a fost învinuit de faptul că exercitînd conform ordinului MAI 315-ef din 22.07.2011, funcția de ofițer operativ de sector al postului de poliție din s. Sărata – Galbenă, al CP r-ul Hîncești, fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia într-o instituție de stat i s-au acordat anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice și totodată fiind persoană publică, contrar atribuțiilor de serviciu, prevăzute în art. 12, pct. 1) și 3) din Legea nr. 416 – XII din 18.12.1990 cu privire la poliție, art. 5-10,13 și 15 din Codul de Etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, precum și pct. 5 al Instrucțiunii privind modul de primire,

înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și altor informații despre infracțiuni aprobat prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18.07.2008, precum și pct. 5 din Fișa de post a Șefului de Post, ofițer operativ de sector, art. 265 și 273 ale Cod de procedură penală, a comis infracțiunea de abuz de serviciu în următoarele circumstanțe:

La data de 12 septembrie 2012 cet. Solomon Ion s-a adresat inspectorului de sector Rufandă E. cu plîngere pe faptul sustragerii unui cal de către persoane necunoscute în noaptea de 11 spre 12 septembrie 2012 de pe imaşul din s. Sărata - Galbenă, r-nul Hîncești;

Ulterior, la data de 16 octombrie 2012 cet. Ghenov Gheorghe s-a adresat cu plîngere inspectorului de sector Rufandă E. pe faptul sustragerii unui cal de către persoane necunoscute în noaptea de 11 spre 12 septembrie 2012, din propria gospodărie din s. Sărata - Galbenă, r-nul Hîncești;

De asemenea, la data de 16 - 25 octombrie 2012, data precisă nefiind stabilită, cu plîngere s-a adresat cet. Antonovschi Petru inspectorului de sector Rufandă E. pe faptul sustragerii la 15 octombrie 2012 de către persoane necunoscute din propria gospodărie din s. Sărata-Galbenă, r-nul Hîncești a unei mape cu acte de identitate, precum și a unor bunuri. Totodată, Antonovschi Petru i-a comunicat lui Rufandă Eugeniu că infractorii îl șantajează cerînd de la el suma de 1000 Euro pentru a-i restitui actele, amenințînd-ul că în caz contrar vor distruge actele de identitate sustrase.

Astfel, inspectorul de sector ignorînd obligațiile sale de serviciu nu a înregistrat în modul corespunzător informația cu privire la infracțiunile comunicate, tăinuind în mod abuziv infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) d) și c), art. 189 alin. (1) și art. 360 alin. (2) Cod penal, întrucît luarea la evidență a acestor crime ar fi sporit nivelul criminogen pe sectorul deservit, precum și ar fi demascată insuficiența măsurilor de profilaxie întreprinse. Prin urmare, Rufandă E., acționînd în interes personal urmărind scopul de a evita înregistrarea unor crime comise de autori necunoscuți și a voalării incompetenței sale profesionale la elucidarea circumstanțelor comiterii lor și identificarea autorilor, a decis tănuirea acestor infracțiuni.

Petru realizarea intențiilor criminale Rufandă E., folosindu-se de situația de serviciu, în interes personal, profitînd de funcția sa autoritară, a hotărît să nu primească plîngerile de la Solomon Ion, Ghenov Gheorghe și Antonovschi Petru, precum și nu a comunicat informația parvenită la Unitatea de gardă a CP r-ul Hîncești, pentru a fi luată la evidență.

Drept urmare a acțiunilor sale Rufandă E. i-a asigurat pe Solomon Ion, Ghenov Gheorghe și Antonovschi Petru, că v-a întreprinde acțiuni în vederea depistării autorilor crimelor, însă în realitate s-a eschivat de la exercitarea întocmai a atribuțiilor și obligațiilor de serviciu.

Prin acțiunile sale intenționate Rufandă Eugeniu a provocat o daună considerabilă intereselor publice manifestate prin tănuirea mai multor infracțiuni și prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept al autorităților publice, menit să apere baza respectării stricte a legilor, inviolabilitatea și integritatea persoanei fizice și juridice și ale statului de atentate criminale.

4. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel acuzatorul de stat care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Rufandă Eugeniu în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția în organele poliției pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului s-a invocat:

- interpretarea unilaterală a probelor de către instanța de fond;
- vinovăția inculpatului în cele incriminate este dovedită prin cumulul de probe prezentat de către partea acuzării;
- declarațiile inculpatului fiind în contradicție cu materialele cauzei și cu declarațiile părților vătămate, urmează a fi apreciate de către instanță critic.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, apelul declarat a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care, Rufandă Eugeniu, a fost condamnat în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 2 ani.

6. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de abuz de serviciu invocate în rechizitoriu, concluzionând totodată că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin declarațiile părților vătămate Solomon Ion, Ghenov Gheorghe, Antonovschi Petru, martorilor Pavlovschi Andrei, Alerguș Alexandru, Roșcovanu Petru și Dumitru Martîniuc, precum și prin materialele cauzei cercetate în cadrul ședinței instanței de fond și apel.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului calificându-le

drept o metodă de apărare aleasă de către Rufandă E. în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, versiunea acestuia fiind în contradicție cu celelalte probe administrate pe cauza data.

Astfel, Colegiul penal în urma cercetării probelor sub toate aspectele, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală a stabilit, săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, adică, *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interese personale, exprimată prin intenția de a evita înregistrarea unei crime comise de autori necunoscuți și voalarea incompetenței sale profesionale, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.* Instanța de apel a conchis că, daunele considerabile cauzate intereselor publice constau în știrbirea imaginii organelor de poliție care sunt obligate să înregistreze informația parvenită cu privire la infracțiuni și alte evenimente care periclitizează securitatea publică, să reacționeze prompt la sesizările și comunicările despre infracțiuni, în fața cetățenilor, iar prin faptul că nu s-a purces la descoperirea unor infracțiuni contra persoanei și bunurilor sale, s-au cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

În continuare Colegiul penal a concluzionat că prin inacțiunile angajatului MAI Rufandă E. părților vătămate Solomon I., Ghenov Gh., Antonovschi P., li s-a îngădit accesul la justiție, iar instanța de fond dând o tentă legală acestor fapte abuzive a creat premisele unei condamnări a R. Moldova la CEDO pentru încălcarea art. 6 din Convenție.

La stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, Colegiul penal a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, privind individualizarea pedepsei, de asemenea s-a reținut și caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că infracțiunea comisă de inculpat se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă, că el anterior nu a fost judecat, este de o vîrstă tînă, necăsătorit, se caracterizează pozitiv, iar careva circumstanțe agravante nu s-au stabilit.

7. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul Rufandă Eugeniu, care invocînd temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 9) Cod de procedură penală, a solicitat, casarea hotărîrii contestate cu menținerea sentinței Judecătoriei Hîncești din 28 august 2014.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat că instanța de apel a pus la baza hotărîrii adoptate probe materiale neexaminat în ședința

de judecată și anume: procesul –verbal de ridicare din 01.11.2012, procesul – verbal de examinare din 01.11.2012; copiile de pe registrele nr. 1 și nr. 2 ale CP r-ul Hîncești pe anul 2012, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.11.2012; procesul – verbal de ridicare din 12.11.2012; procesul – verbal de examinare din 12.11.2012; copiile de pe registrele de evidență a infracțiunilor și audierea cetățenilor pe anul 2012 cu numerele 7787 și 7786; procesul – verbal de examinare din 03.12.2012; Copiile de pe registrul Procuraturii r-ului Hîncești de evidență a comunicărilor despre infracțiuni pe anul 2012.

La fel, decizia instanței de apel este bazată pe declarațiile martorilor A. Alerguș, P. Roșcovanu, D.Martîniuc, care nu au fost audiați în ședința instanței de apel, precum și nu au fost verificate prin citirea lor în ședința de judecată;

- Colegiul penal pentru a concluziona că acțiunile lui Rufandă E. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, s-a limitat la enumerarea probelor fără a constata care a fost interesul material sau alte interese personale a inculpatului de a nu înregistra plîngerile părților vătămate, astfel, consideră că instanța de apel urma să menționeze care circumstanțe indică la incompetența profesională a recurentului;

- instanța de apel a invocat că inculpatul a încălcat prevederile fișei de post fără a fi demonstrat faptul că prevederile acestei fișe i-au fost aduse la cunoștință;

- Colegiul penal nu a luat în considerație că partea vătămată P. Antonovschi a declarat că la momentul audierii sale la faza urmăririi penale era în stare de ebrietate, iar circumstanțele expuse în procesul – verbal de audiere în calitate de partea vătămată nu corespund adevărului și nu le-a confirmat în fața instanței de judecată;

La pornirea și desfășurarea urmăririi penale, organul de urmărire penală a admis încălcări grave, fiind lezate drepturile fundamentale ale lui Rufandă E. și anume:

- Cauza penală nr. 2012208039 a fost pornită la 31.10.2012 pe faptul tăinuirii sustragerii cailor de la cet. Solomon I. și Ghenov Gh. precum și a actelor de identitate de la cet. Antonovschi P. La baza ordonanței de pornire a urmăririi penale a stat raportul nr. 152 pr/12. Însă, raportul nominalizat a fost înregistrat doar pe faptul tăinuirii sustragerii cailor de la cet. Solomon I. și

Ghenov Gh., prin urmare rezultă că cazul cet. Andronovschi P. indicat în ordonanța de pornire a urmăririi penale nici nu este înregistrat;

- cererile cet. Antonovschi P., Ghenov Gh. și Solomon I. din 02.11.2012 privind recunoașterea în calitate de părți vătămate pe cazul de tănuire și neînregistrare a plîngerilor de către Rufandă E. nu sunt semnate de persoanele care le-au primit;

- partea vătămată P. Antonovschi nu a fost asigurat cu traducător, deși acesta a declarat că nu cunoaște perfect limba de stat și nu cunoaște grafia latină;

- procesele - verbale de audiere a părților vătămate Ghenov Gh. și Solomon I. din 02.11.2012 au fost întocmite cu abateri de la prevederile art. 260 Cod de procedură penală;

- cercetarea la fața locului în biroul lui Rufandă E. a fost efectuată contrar prevederilor procesual penale, deoarece ultimul nu a dat acordul la efectuarea cercetării la fața locului;

- procesul - verbal de ridicare din 12.11.2012 a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. 131 alin. (2) și (5) Cod de procedură penală. Totodată în acest proces verbal a fost indicat că examinarea s-a efectuat cu participarea colaboratorului de poliție și învinuitul Zaporojan Serghei, pe cînd o astfel de persoană în cauza penală dată nu are nici un statut, unicul învinuit fiind Rufandă E.;

- în ordonanța de anexare a documentelor din 12.11.2012 nu s-a indicat numărul de file a copiilor din registrul nr. 7786, care au fost anexate la materialele cauzei;

- în unele materiale ale cauzei penale inculpatul apare cu datele de anchetă *Rufanda* Eugeniu iar în altele *Rufandă* Eugeniu, nefiind întocmit în acest sens un proces – verbal de corectare a erorilor în conformitate cu prevederile art. 249 alin. (3) Cod de procedură penală, din ce rezultă că materialele cauzei se referă la două persoane diferite.

7.1 Ulterior, la data de 08 iulie 2014, inculpatul a declarat recurs suplimentar, la recursul ordinar de bază, unde a menționat că instanța de apel contrar prevederilor legale neîntemeiat a pus la baza hotărîrii de condamnare probele acumulate în cadrul urmăririi penale, apreciind totodată critic declarațiile părților vătămate date în cadrul ședinței instanței de fond și de apel, fără a fi luate în considerație obiecțiile asupra probelor înaintate de către

partea apărării. Astfel, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că în cadrul urmăririi penale probele au fost acumulate cu grave încălcări de procedură, părțile vătămate și martorii nefiind preîntâmpinați de răspundere penală pentru declarații false, nefiindu-le oferită posibilitatea expunerii circumstanțelor personal, fără a fi asigurată prezența translatorului, unii fiind audiați fiind în stare de ebrietate, partea apărării neavând acces la aceste probe.

Consideră că faptele sale, nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(1) Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Recurentul, a invocat în recursul declarat ca temei pentru recurs pct. 6) 8) și 9) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit pct. 6), 8) și 9) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii și inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Însă, Colegiul penal constată că, recursul declarat nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor invocate.

Motivul invocat de recurent, precum că decizia instanței de apel este bazată pe probe care nu au fost verificate în cadrul cercetării judecătorești este neîntemeiat și urmează a fi respins deoarece, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată a instanței de apel **asupra căruia nu au fost făcute**

obiecții din 06 februarie 2014 (f.d.129, vol. II) se constată că, Colegiul penal a verificat probele materiale examinate de primă instanță prin citirea lor în ședința de judecată, iar careva întrebări din partea participanților la proces nu au parvenit.

La fel, urmează a fi respins ca fiind declarativ argumentul invocat precum că decizia contestată a fost bazată pe declarațiile martorilor A. Alerguș, P. Roșcovanu, D.Martîniuc, care nu au fost audiați în instanța de apel, iar declarațiile acestora nu au fost examinate în cadrul ședinței de judecată.

În conformitate cu art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul – verbal. Potrivit prevederilor alin. (3) al aceluiași articol, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță.

Astfel, analizînd procesul - verbal al ședințelor de judecată a instanței de apel Colegiul penal, remarcă că din partea participanților la proces nu au parvenit careva demersuri de a fi audiați martorii nominalizați, prin urmare instanța de apel a fost în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță de vreme ce ele au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel fapt care a fost consemnat în procesul verbal (f.d.124, vol. II).

Afirmația inculpatului referitor la faptul că instanța de apel nu a constatat care a fost interesul material sau alte interese personale a inculpatului de a nu înregistra plîngerile părților vătămate, nu poate fi reținută și urmează a fi considerată neîntemeiată, din următoarele considerente.

Prin „*alte interese personale*” se are în vedere exclusiv năzuința obținerii unor avantaje nepatrimoniale, cum ar fi avansarea în carieră, camuflarea „gafelor” comise în serviciu sau a lipsei de profesionalism a făptuitorului.

La acest capitol, instanța de recurs reține că potrivit materialelor cauzei s-a constatat că în anul 2012 pe sectorul deservit de inspectorul E. Rufandă s-a atestat un val considerabil de sustrageri, toate cu autori necunoscuți, iar faptul că infractorii nu au fost identificați indica direct la incompetența profesională a recurentului în sfera de activitate legată de

măsurii operativ-investigative. Prin urmare, inculpatul pentru a camufla situația reală a lucrurilor și pentru a nu dezvălui adevărata amploare a fenomenului infracțional pe sectorul deservit a tăinuit crimele, raportînd conducerii IP Hîncești doar despre unele cazuri de furturi.

În privința afirmației recurentului, precum că, instanța de apel a indicat că inculpatul a încălcat prevederile fișei de post, fără a demonstra că acestuia i-au fost aduse la cunoștință atribuțiile de serviciu prevăzute în fișa de post sunt neîntemeiate. Astfel, Colegiul remarcă că fiind audiat atît în ședința instanței de fond cît și în cea de apel, inculpatul a relatat că *cunoaște obligațiile polițistului (f.d.117, vol. II)*, iar la întrebările adresate de procuror, Rufandă E. a comunicat „*În atribuțiile de serviciu intră primirea cetățenilor în audiență, primirea plîngerilor de săvîrșirea a infracțiunilor atît verbale cît și scrise. Sunt obligat să primesc plîngerile*” (f.d.55, vol. II).

Prin urmare, insinuările aduse de recurent referitor la faptul că inculpatului nu i-au fost aduse la cunoștință atribuțiile de serviciu conform fișei de post și ultimul nu le cunoștea, sunt declarative.

Referitor la argumentul precum că instanța de apel nu a luat în considerație că partea vătămată P. Antonovschi a declarat că la momentul audierii sale în cadrul urmăririi penale era în stare de ebrietate, iar circumstanțele expuse în procesul verbal de audiere la etapa urmăririi penale, nu corespund adevărului și nu le-a confirmat în fața instanței de judecată, Colegiul penal statuează că în decizia adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra argumentului dat, menționînd că Rufandă E. în virtutea obligațiilor de serviciu era obligat să înregistreze informația cu privire la sustragerea actelor lui Antonovschi P., chiar și în cazul cînd informația a fost comunicată de o persoană terță.

Încălcările de la urmărirea penală la care se referă în recurs recurentul, nu pot servi temei de achitare a inculpatului, deoarece nu sunt atît de esențiale, suplimentar încălcările menționate urmau a fi puse în discuție la faza de urmărire penală, sau după ce au luat cunoștință cu materialele cauzei (art. 251 alin.(4) Cod de procedură penală), ceea ce nu a avut loc.

Potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Din materialele cauzei nu rezultă că inculpatul ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa respectivă.

Totodată, Colegiul remarcă că, nici la urmărirea penală și nici la examinarea cauzei în instanța de fond și de apel partea apărării nu a solicitat excluderea unor probe, în conformitate cu prevederile art. 94 Cod de procedură penală.

Referitor la motivul invocat că în unele materiale ale cauzei la etapa urmăririi penale, inculpatul apare cu numele **Rufandă**, iar în altele **Rufanda**, Colegiul penal menționează, că s-a format o eroare materială care urmează a fi corectată, deoarece corect este Rufandă Eugeniu, conform buletinului de identitate – vol. I, f.d.98 și acest nume urmează a fi utilizat în prezenta cauză.

Ceia ce ține de motivul invocat în recurs cu privire la faptul că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, Colegiul penal îl consideră irelevant.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinенții și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, atât ale apărării cât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Rufandă E. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod Penal, să fie justă și întemeiată.

Astfel, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei instanței de apel, și anume: declarațiile părților vătămate Antonovschi Petru, Solomon Ion, Ghenov Gheorghe, martorilor Alerguș Alexandru, Roșcovanu Petru, Martîniuc Dumitru, Pavlovschi Andrei cât și înscrisurile – proces verbal de ridicare din 01.11.2012; - proces – verbal de examinare din 01.11.2012, Copiile de pe registrele nr. 1 și nr. 2 ale CPR Hîncești pentru anul 2012, procesul verbal de cercetare la fața locului din 12.11.2012; - procesul – verbal de ridicare din 12.11.2012; procesul verbal de examinare din 12.11.2012; copiile de pe registrele de evidență a infracțiunilor și audierea cetățenilor pentru anul. 2012 cu numerele 7787 și 7786; procesul verbal de examinare a obiectului din 03.12.2012; copiile de pe registrul Procuraturii r-lui Hîncești de comunicări despre infracțiuni pentru anul 2012; copia rechizitoriului pe cauza penală nr. 2011200814 intentată în privința lui Moisei Mihail; ordonanța procurorului din 02.11.2012, plîngerea cet. Pascaru A., ordonanța procurorului din 26.10.2012; informația eliberată de

Inspectoratul de poliție Hîncești nr. 2539 din 17.05.2013. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Sub aspect doctrinar, în viziunea instanței de recurs se regăsesc în acțiunile ce i se incriminează lui Rufandă Eugeniu, elementele laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal atestă că latura obiectivă a abuzului de serviciu se realizează printr-o acțiune în cazul îndeplinirii defectuoase a unui act sau printr-o inacțiune în cazul neîndeplinirii unui act care urma să fie îndeplinit.

În speță inculpatul era obligat să înregistreze comunicările despre infracțiuni în ordinea instituită de „Instrucțiunea privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni”, aprobat prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008, cu toate acestea inculpatul nu a înregistrat plîngerile și nu a anunțat Unitatea de Gardă a IP Hîncești, pentru ca infracțiunile să fie luate la evidență în R-II a IP Hîncești.

Latura subiectivă a infracțiunii date se caracterizează prin vinovăția lui Rufandă Eugeniu în formă de intenție directă, scopul urmărit de acesta fiind de a ascunde incompetența sa în sfera de activitate legate de măsurile operativ-investigative.

La fel, Colegiul penal, reține ca fiind corectă concluzia instanței de apel referitor la faptul că prin inacțiunile sale inculpatul a cauzat daune considerabile intereselor publice care constau în știrbirea imaginii organelor de poliție precum și a îngrădit accesul liber a justiției a părților vătămate.

Instanța de recurs conchide că totalitatea argumentelor invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența legalitatea concluziilor instanței de apel. Totodată constatându-se că instanța de apel a examinat cauza penală prezentă fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Colegiul mai conchide precum că, instanța de apel în hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a reglementărilor incidente, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și riguros argumentată, faptelor comise de inculpat li s-a dat o încadrare juridică corectă, motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal, pedeapsa

fiind stabilită de instanța de fond argumentat, luându-se în considerare prevederile legale ce reglementează acest aspect.

În acest context, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de către recurent în recursul declarat sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia privind inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

8.1 Referitor la recursul suplimentar declarat de inculpatul Rufandă Eugeniu, Colegiul penal conchide că acesta, urmează a fi declarat inadmisibil, din motiv că este depus peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală (modificat în redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012, care a intrat în vigoare la 27.10.2012), termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Astfel, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, care se contestă a fost pronunțată integral la 21 martie 2014, iar recursul suplimentar declarat de inculpat a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 08 iulie 2014 (f.d.168-171 vol. II), după expirarea termenului legal de declarare a recursului ordinar.

În speță, durata termenului de recurs de 30 zile se calculează începând cu 22 martie 2014 și se epuizează la 22 aprilie 2014.

Colegiul penal remarcă că, legea procesual-penală nu face careva mențiuni referitor la declararea suplimentară a recursului ordinar și nu stabilește alte termene pentru actele suplimentare, decât cele prevăzute la art. 422 Cod de procedură penală.

De aceea, persoanele indicate în dispoziția art. 421 Cod de procedură penală, care au declarat în termen recurs ordinar, iar ulterior au depus recursuri suplimentare, acestea se vor considera ca depuse în termen, dacă ele se încadrează în 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal conchide că, recursul suplimentar declarat de inculpatul Rufandă E., este depus peste termenul legal, prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, deoarece termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la data de 22 aprilie 2014.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului suplimentar declarat de inculpatul Rufandă E., ca fiind declarat peste termen.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Rufandă Eugeniu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, în cauza penală în privința lui *Rufandă Eugeniu Ștefan*, ca fiind vădit neîntemeiat, iar cel suplimentar deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, publicată la 22 august 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev